

Muallim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Mart 2023

Tartaklanmış hangi duygunun müdavimi idi ve hangi perdedendi sesinden eksik olmayan hüznün çeperinde bir başına kalmışlığın mıydı insanların yeis yüklü söylemlerinden seken hecelerle örülü kaderin ve kederin gizinde saklı o matem dolu mabedinden ayrı düşme ihtimali...

Göğün çeperinde saklıyım, muallim
Yalnızlığın ininde ve indinde sözcüklerim var
Fısıltı babında gecenin teninde saklı
Yıldızların hasret dolu çırpınışları
Hasedin olmadığı haznesi geniş Rabbin yüce varlığı
Kabrinde saklı belki de hayatın nazı
Niyazını eksik etmediğin bir vaveyla
Mevsim kadar nazlı sevdalı

Bir çırpınış belki de çığılığı yalnızlığın;
Köküne sadık bir çiçek gibisi var mı?
Solsa bile soluduğu havada saklı nemi ve tini
Beynamaz rüzgârın estiği bir rutin
Genzimi yakan acının esintisi, muallim

Geçtiirdiğim bir iklimim belki de
Sıcakın üşüttüğü soğugun yaktığı
Gamzeli yüzünde doğan gün ışığı
Acının da bitmek bilmedi saltanatı
Cefayı sefa bildiğim
İçimde saklı binlerce duygu nice iklim
Cüret ettiğimse aşk
Şadırvanı evrenin göge otağı
Kurduğum bir örtüyü mabedim bildiğim
Yüreğe serili aşk denen delişmen kilim...

Bazen sabırsız
Bazen efsunlu nasıl da pervasız
Yoksa pervazı mı ömrün
Girizgâhı acıdan
Güzergâhı yalnızlıktan örülü örtündüğüm değil

Övündüğümüdür yüreğin külünden doğan
Yeni kimliğim bazen uzağında
Bazen yakın bildiğim her kimse
Kimsesizliğimi dindiren elbet ve de sadece Rabbim

Mealim tutuklu
Mizacım yaslı
Miracım yaşlı
Dolan miadımsa kiblemde saklı
Mizacımla yeltendiğim bir resim bir sezi
Ezilen ayaklar altında gizin sürdüğüm izi

Gaipten gelen duygular
Narin ve nazenin
Bazen evhamla telaşla sürdüğüm
Bazen merakla korkuyla geri püskürtüldüğüm
Yine de vazgeçemediğim
Yenilsem bile yanılığarıma razı
Yılmadan yaşamanın mizacı saklı
Sırlı aynalarda sözcüklerin uçuştığı
Şu sihirli yolda serili bir iklim misal
Kibar ve naif bir ruh hali
Endamlı bir ölümlü
Yitik düşlerin meali saklı
En derinde ta içimde...

Ötelendiğim kadar örtüşen acıyla
Önsezilerim bazen kayıp bazen vakur
Hazzı yaşamın, acılardan geçtiği kadar
Yolu insanın nasıl ki sapmadan mevcut hedefi
Rüzgârın savurduğu yalnızlığı
Diktiğim yakama dillenen acıların tayfası
Yoktan var eden Rabbe sevdalı
Şu aciz varlığım da saklı
Kat izi aşkın sadık olduğum umuda sürdüğüm bir leke değil de misali
Önce yaktığım sonra yandığım
Kardığım kadar yağın rahmetin peşinde
Günümü geceme kattığım kadar
Yalnızlığın bağdaş kurduğu

Ansızın fışar eden bir kurşun gibi
Seken yürekten kordan bir hece
Aşkın muadili nice duygu elbet beklemede
zlemle örtüşen dünyanın hikmeti
Bir batında doęarken gün ve gece